

PIPILOTTI RIST *Gravity, Be My Friend*

10 februari – 17 juni, 2007

Curator: Richard Julin

Pipilotti Rist är född 1962 i Grabs i den schweiziska Rhendalen. Bor och arbetar i Zürich och i de schweiziska alperna.

Som konstnärer har vi uppgiften och plikten att vara uppmärksamma på drömmarna och det omedvetna. Allt som annars negligeras till förmån för produktiviteten är vi förpliktigade att ta en noggrannare titt på. Pipilotti Rist

Pipilotti Rist fick redan under 90-talet uppmärksamhet för sina drömlika videoinstallationer i vilka hon med sitt färgintensiva formspråk undersöker både fysiska och psykologiska rum. Lekfullt och intimt undersöker hon kroppen, våra sinnen, ritualer och tabun.

Utställningen på Magasin 3 är Rists första separatutställning i Skandinavien och inkluderar centrala arbeten i hennes konstnärskap såväl som två helt nyproducerade verk.

Apple Tree Innocent On Diamond Hill
(Äppelträd oskyldigt på diamantkullen), 2003.
Videoinstallation, urval objekt från *The Innocent Collection*, 1985 – approx. 2032
(Den oskyldiga samlingen,
1985 – ca. 2032). Ca. 14 min. video loop.

Det första man möts av är en videoinstallation med en almgren. I grenen hänger delar ur *Den Oskyldiga Samlingen* – olika förpackningsmaterial utan tryck av genomskinlig plast, vitt papper eller kartong. Det som vi i vanliga fall behandlar som avfallsprodukter får ett nästan majestätiskt utseende.

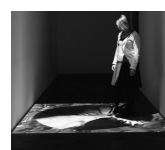
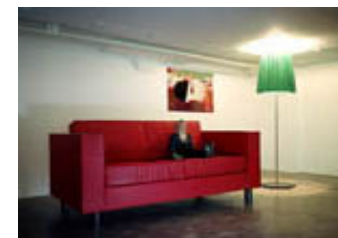
Kleines Vorstadthirn (Liten förortshjärna),
1999/2007
Audiovideoprojektioner, ljudanläggning, talad
schweizertyska med engelsk textning. Ca. 7 min.
video loop.

På väggen bakom visas en audiovideoinstallation där vi följer Pipilotti Rist i närbild då hon funderar kring relationer och den tvåsamhet människan verkar sträva efter. Monologen avspelar sig under en bilfärd med ett schweiziskt landskap som glider förbi i bakgrunden.

Deine Raumkapsel (Din rymdkapsel), 2006
Trälåda, en roterande projektor, ljudanläggning, en säng, en stol, tapet och diverse objekt i en skala av 1:6; måne och stjärnor. Ca. 10 min video loop, ca. 16 min audio loop.

Den enorma soffgruppen i *Das Zimmer* (Rummet), 1994/2007, erbjuder besökarna att uppleva omvända proportioner. När vi tittar på TV försvinner eller krymper verkligheten runt omkring oss. Genom att vända på proportionerna tvingar Pipilotti Rist på oss den fysiska realiteten. Hon vill förmedla en känsla av att vara hemma och understryker med verket sin övertygelse om att museer bör användas som kollektiva privatrum. *Das Zimmer* (Rummet) fungerar även som en sorts retrospektiv över Rists videoverk. Med hjälp av den turkosa fjärrkontrollen kan man zappa mellan 15 verk varav det tidigaste är från 1986. (Totalt 75 min.)

Innan trappan som leder till nedervåningen går man genom audiovideoinstallationen *Blutraum* (Blodrum), 1993/1998, som projiceras på golvet. Som i flera av Pipilotti Rists verk kommer man henne kroppsligt väldigt nära.
(Ca. 7 min. video loop)

Att överskrida hämmande tabun – som i det här fallet menstruationsblod – är en viktig del i Rists skapande. Hon förklarar själv: "Vi måste föra fram mensblodet i ljuset för att vänja oss vid att blod är ett tecken på att vår underbara, biologiska klocka är frisk, ett tecken på skapelsekraft och att det inte bara får synas i samband med skada och död."

Sip My Ocean (Sörpla min ocean), 1996
Audiovideo installation. Musik efter *Wicked Game* av
Chris Isaac, tolkad och framförd av Anders Guggisberg
och Pipilotti Rist. Ca 10 min., video loop, ca 5 min.
audio loop.

I ett eget rum visas *Sip My Ocean*, Rists kanske mest kända verk. Verket handlar om önskan att aldrig mera bli förälskad men även om längtan efter att vara i symbios med en annan människa. Det senare förstärkt av att verket är i form av en dubbelprojektion i rummets ena hörn, likt en spegling.